6711 - Meleklerin, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i koruyup himâye etmeleri

Soru

Ebu Leheb'in karısı kendisine eziyet etmek istediğinde Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i koruyan cinler olduğuna dâir Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'den gelen bir hadis var mıdır?
Bu hadisin sahih olup-olmadığını bana bildirmenizi istirham ediyorum.
Ayrıca Ebu Leheb'in karısı hakkında herhangi bir hadis var mıdır?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

1. Cinlerden birisinin, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, Ebu Leheb'in karısından koruduğunu ispat etmek için bir delilin olması gerekir. Bu sebeple bunu söyleyen kimsenin delil getirmesi gerekir. Sanırım bunu söyleyen kimseye durum karmaşık gelmiş olabilir. Çünkü Allah Teâlâ'nın emriyle meleklerin, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, Ebu Leheb'in karısından -birazdan zikredeceğimiz gibi- koruyup himaye ettikleri sâbittir.

2. Allah Teâlâ, Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i koruyacağını garanti etmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللّهَ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ [سورة المائدة الآية: 67]

"Ey elçi! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır.Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmeyecektir."[1]

Allah Teâlâ'nın, elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i korumasından birisi de onu koruyup himaye edecek meleklerden birisini bu iş için musahhar kılmasıdır.

Nitekim melekler onu, Ebu Leheb'in karısının gözlerinden saklamış ve Ebu Leheb'in karısı onu görememiştir.

Bunun delili; İbn-i Abbas'tan -Allah ondan ve babasından râzı olsun- gelen şu hadistir:

لَمَّا نَزَلَتْ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ [المسد: 1] جَاءَتِ امْرَأَةُ أَبِي لَهَبٍ وَرَسُولُ اللَّهِ جَالِسٌ وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: لَوْ تَنَحَّيْتَ لَا)) تُؤْذِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ سَيُحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهَا، فَأَقْبَلَتْ حَتَّى وَقَفَتْ عَلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَتْ: يَا أَبَا بَكْرٍ: هَجَانَا صَاحِبُكَ؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: لَا وَرَبِّ هَذِهِ الْبِنْيَةِ مَا يَنْطِقُ بِالشِّعْرِ وَلَا يَتَفَوَّهُ بِهِ، فَقَالَ: إِنَّكَ لَمُصَدَّقٌ، فَلَمَّا وَلَّتْ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: مَا رَأَتْكَ؟ قَالَ: لَا، مَا زَالَ مَلَكٌ يَسْتُرُنِي حَتَّى وَلَّتْ.)) [رواه بزار في مسنده وقَالَ: وَهَذَا الْحَدِيثُ حَسَنُ الْإِسْنَادِ، وكذا حسنه ابن حجر في فتح الباري]

"(Ebu Leheb'in elleri kurusun/Tebbet sûresi) nâzil olunca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- (Kâbe'nin yanında), yanında Ebu Bekir -Allah ondan râzı olsun- olduğu halde otururken Ebu Leheb'in karısı (Ümmü Cemil)O'nun yanına geldi.

Ebu Bekir, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'e:

-Bir kenara çekilsen de sana eziyet vermesin ey Allahın elçisi! dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

-Onunla arama perde gerilecektir.

Kadın gelip Ebu Bekir'in başında durdu ve:

-Ey Ebu Bekir! Arkadaşın bizi hicvetmiş' dedi.

Bunun üzerine Ebu Bekir ona:

-Bu binanın (Kâbe'nin) Rabbine yemin olsun ki hayır! O ne şiir söyler, ne de şiiri ağzına alır, dedi.

Bunun üzerine kadın:

-Hakikaten doğru söylüyorsun, dedi.

Kadın gidinceEbu Bekir, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e:

-Seni görmedi mi? diye sordu.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

-Hayır, o gidinceye kadar bir melek beni ondan sakladı' buyurdu."[2]

3. Bu kadın (Ümmü Cemil) -Allah onun müstehakkını versin- hakkında gelen bazı hadisler:

اشْتَكَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلاَثًا، فَجَاءَتْ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ! إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَكُونَ شَيْطَانُكَ قَدْ تَرَكَكَ، لَمْ أَرَهُ قَرِبَكَ مُنْذُ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلاَثَةٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى [الضحى: 2] [رواه البخاري ومسلم]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hastalanınca iki veya üç gece teheccüd namazına kalkamadı. Bunun üzerine bir kadın geldi ve alay ederek:

-Ey Muhammed! Umarım ki şeytanın seni terk etmiş! Onu iki veya üç gecedir göremiyorum, dedi.

Bunun üzerine Allah -azze ve celle- şu âyetleri indirdi:

' Kuşluk vaktine ve sükûna erdiğinde geceye yemin olsun ki Rabbin seni bırakmadı ve sana darılmadı."[3]

Hâfız İbn-i Hacer -Allah ona rahmet etsin- hadisin şerhinde şöyle demiştir:

"Bunun üzerine bir kadın geldi. Bu kadın, Ebu Leheb'in karısı, Harb'in kızı Ümmü Cemil'dir. Nitekim bunun açıklaması, Gece Namazı Kitab'ında geçmişti."[4]

Yine delillerden birisi, Allah Teâlâ'nın emriyle meleklerin, başka bir olayda Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i Ebu Cehil'den koruyup himaye etmeleridir.

Nitekim Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

قَالَ أَبُو جَهْلٍ: هَلْ يُعَفِّرُ مُحَمَّدٌ وَجْهَهُ ـ أي يسجد كما كان يصلي عند الكعبة ـ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ قَالَ: فَقِيلَ نَعَمْ، فَقَالَ: وَاللاتِ وَالْعُزَّى لَئِنْ رَأَيْتُهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ لأَطَأَنَّ عَلَى رَقَبَتِهِ أَوْ لأُعَفِّرَنَّ وَجْهَهُ فِي التُّرَابِ. قَالَ: فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي زَعَمَ لِيَطَأَ عَلَى رَقَبَتِهِ، قَالَ: فَمَافَجِئَهُمْ مِنْهُ إِلا وَهُوَ يَنْكُصُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَيَتَّقِي بِيَدَيْهِ، قَالَ: فَقِيلَ لَهُ مَا لَكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ لَخَنْدَقًا مِنْ نَارٍ وَهَوْلًا وَأَجْنِحَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ دَنَا مِنِّي لَاخْتَطَفَتْهُ الْمَلائِكَةُ عُضْوًا عُضْوًا، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كَلا إِنَّ الإِنْسَانَ لَيَطْغَى أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى كَلا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ كَلا لا تُطِعْهُ (سورة العلق) [رواه مسلم]

"Ebu Cehil, (Kureyş müşriklerinden bir topluluğa):

-Muhammed sizin aranızda hâlâ yüzünü toprağa sürüyor mu? (Yani Kâbe'nin yanında namaz kılarken secde ettiği gibi secde ediyor mu?)diye sordu.

-Evet! denilince, Ebu Cehil:

-Lât ve Uzzâ´ya andolsun ki, ben onu böyle yaparken görürsem, ya onun boynuna basarım ya da yüzünü toprağa sürerim! dedi.

Bir gün namaz kıldığı sırada Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanınageldi.Kendisinin birdenbire Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i bırakıp geri döndüğü ve elleriyle korunduğu görüldü!

Kendisine:

-Sana ne oldu? diye sorulunca:

-Onunla benim aramda ateşten bir hendek, korkunç bir varlık ve birtakım kanatlar meydana geldi, dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

-Eğer bana yaklaşmış olsaydı, melekler onun uzuvlarını birer birer koparırlardı (melekler onu kapıp parça parça edeceklerdi)."

Bunun üzerine Allah -azze ve celle- şu âyetleri indirdi:

"Gerçek şu ki, insan kendini yeterli görerek azar.Kuşkusuz dönüş Rabbinedir. Namaz kılarken bir kulu (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i namazdan) men edeni gördün mü? Ne dersin, ya o (engellenen kul) hidâyet üzere ise; ya da takvayı (Allah'a karşı gelmekten sakınmayı) emrediyorsa? Ne dersin o engelleyen (Ebu Cehil), Peygamberi yalanlamış ve yüz çevirmişse? O Allah'ın, her şeyi gördüğünü bilmiyor mu? Hayır! Andolsun ki eğer vazgeçmezse, muhakkak onu perçeminden; o yalancı, günahkâr perçeminden yakalarız. Haydi, taraftarlarını çağırsın. Biz de zebânileri çağıracağız. Hayır! Sakın sen ona uyma; secde et ve Rabbine yaklaş."[5]

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

---

[1] Mâide Sûresi: 67

[2] Bezzâr, müsnedinde (c: 1, s: 68) rivâyet etmiş ve şöyle demiştir: Bu hadisin isnadı hasendir. İbn-i Hacer de 'Fethu'l-Bârî'de (c:8, s:958) hadisin hasen olduğunu belirtmiştir.

[3] Buhârî, hadis no: 4667. Müslim, hadis no: 1797

[4] Fethu'l-Bârî, c: 8, s: 921

[5] Müslim, hadis no: 2797